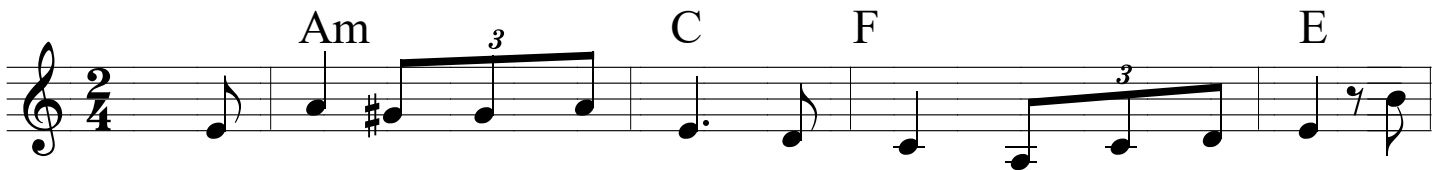

Con Đã Nhìn Và Con Đã

Lm. Nguyễn Duy

1. Vì con là một con người, con người chẳng quen gian dối. Nên
2. Ngày nao trời hồng nắng hạ quanh mình là mây trắng xóa. Trên
3. Chiều nay thì thầm với Ngài câu chuyện đời con tê tái. Ra
4. Ngài ơi! Ngày lại qua ngày con nhìn và con đã thấy. Yêu

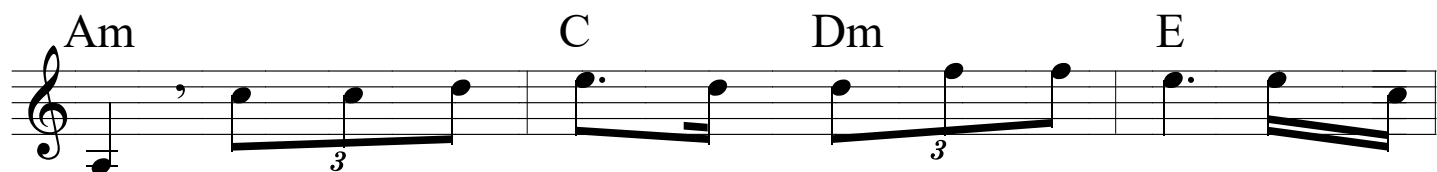
con đã tin đời đã tin người không chút đắn đo. Như
tay gió chan hòa bước bên đời bao nỗi thiết tha. Con
đi thấy yêu đời để bây giờ chỉ có đắng cay. Trên
thường phải chấp nhận kiếp đau buồn giăng mắc khắp nơi. Nhưng

xưa Chúa ra đời đem thân hiến cho người như dạy con biết
luôn vẫn nghĩ rằng cuộc đời rất tươi hồng nên nào con tiếc
kia thánh giá Ngài cô đơn giữa giáo đường như dạy con biết
con đã theo Ngài nhưng con đã tin Ngài con phải vui chấp

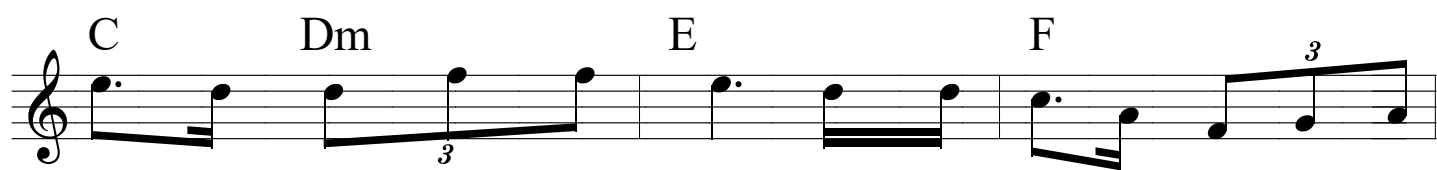
rằng: ân tình là cây thánh giá con nay đâu khác chi
gì. Đêm ngày phục vụ nhân thế mong sao đem nổi vui
rằng: bên đời cùng đi có Chúa chung vai vui vác thập
nhận. Cho người niềm tin yêu đó không mong ơn nghĩa trả

Ngài. Dù đời gian dối, dù đời có dối gian có phũ
về.
tự.
lại.

phàng, dù đời cay đắng xé nát tâm hồn con hoài. Một niềm tin

Chúa, một lòng mến Chúa luôn. Chúa, Chúa ơi khi đời con có

Ngài 1. con sẽ quên giá buốt trần ai.
2. bao niềm vui sẽ đến ủi an.
3. cây thập tự sẽ hết nặng vai.
4. con vững tin ngược mắt mà đi.